

R kapitola 14.

[1] Bratra ve víře slabšího přijímejte mezi sebe, ale nepřete se s ním o jeho názorech. [2] Někdo třeba věří, že může jíst všechno, slabý však jí jen rostlinnou stravu. [3] Ten, kdo jí všecko, nechť nezlehčuje toho, kdo nejí, a kdo nejí, nechť neodsuzuje toho, kdo jí; vždyť Bůh jej přijal za svého. [4] Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? O tom, zda obstojí či ne, rozhoduje jeho vlastní pán. A on obstojí, neboť Pán má moc jej podepřít. [5] Někdo rozlišuje dny, jinému je den jako den. Každý nechť má jistotu svého přesvědčení. [6] Kdo zachovává určité dny, zachovává je Pánu. Kdo jí, dělá to Pánu ke cti, neboť děkuje Bohu; a kdo nejí, dělá to také Pánu ke cti, neboť i on děkuje Bohu. [7] Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, [8] umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu. [9] Vždyť proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem i mrtvých i živých. [10] Proč tedy, ty slabý, soudíš svého bratra? A ty, silný, proč zlehčuješ svého bratra? Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží. [11] Neboť je psáno: "Jako že jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná, že jsem Bůh." [12] Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu. [13] Nesuďme už tedy jeden druhého, ale raději posuďte, jak jednat, abyste nekladli bratru do cesty kámen úrazu a nepůsobili pohoršení. [14] Vím a jsem přesvědčen v Pánu Ježíši, že nic není nečisté samo v sobě, ale tomu, kdo něco pokládá za nečisté, je to nečisté. [15] Trápí-li se tvůj bratr pro to, co jíš, nežiješ už v lásce. Neuváděj tedy svým jídlem do záhuby toho, za něž Kristus umřel! [16] Nevydávej v potupu to dobré, co jste přijali. [17] Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého. [18] Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a lidé si ho váží. [19] A tak usilujme o to, co slouží pokoji a společnému růstu. [20] Nenič kvůli pokrmu Boží dílo! Ano, všecko je čisté, zlé však je, když někdo pohoršuje druhého tím, co jí. [21] Je tedy dobré nejíst maso a nepít víno a nedělat nic, co je tvému bratru kamenem úrazu. [22] Tvé přesvědčení ať zůstane mezi tebou a Bohem. Blaze tomu, kdo sám sebe neodsuzuje, když se pro něco rozhodl. [23] Ten však, kdo pochybuje, byl by odsouzen, kdyby jedl, neboť by to nebylo z víry. A cokoli není z víry, je hřích.